

palju viisutud vara säält. — Mõrtsukate pool
oli aga wõllasammas.

Mõistlik maeapida ja.

Sagedaste tuleb see ette, et inimeste väljaaspidiiste kõmbede pââle waadetakse ja nende járele kohut mõistetakse, aga páris móte ja tegu ometi tâhelepanemata jáetakse. Eks see ole suur rumalus? Sellepâraast on see ka náha olnud ja ei ole mite arwa sündinud, et üks inimene, kes teab, kui pahaks arvatud saab, aga ometi hââd sündant rindus kannab.

Kord tuliwad kaks meest paganate jauks raha korjama, ühte rikka peresse, kus rentnik sees elas, kedast n'ad eemalt juba oma sulasega taplewad nágivad. Nende móte oli kohe, et nende siia tulemine üsna ilmaasjata on olnud, sest et niisugune kuri inimene neile ometi midagist andma ei saada. Et n'ad aga kord juba tulnud oliwad, tahtsiwad kord oma õnne siiski katsuda, ja astusiwad sellepâraast

rentniku juure ning paniwad oma palwed temale ette. See kutsus neid lahkeste tappa, kus n'ad wâga ilusaste waštuvõdetud saiwad. Kui wôôrad oma juttu oliwad lõpetanud, láks rentnik kapi juure, wôttis säält ühe kaunis suure raha russi wâlja ja andis nende kâtte. Mehed tânasiwad ja láksiwad ukfest wâlja. Warssi tahtsiwad n'ad ometi náha saada, kui palju neile antud oli, mis nende arwamise járele küll wâhâ pidi olema. Kuidas kultusiwad nende filmad aga páran, kui lahti tehes kuld imperiaalid nágivad. Mehed arwasiwad et andmise juures wist eksitus on olnud ja rentnik mitte nenda pašju anda 'pole tahtnud.

Et see neid küll rôômusstas, et nii palju oliwad saanud, ei tahtnud n'ad siiski seda raha omale pidada, maid pôôrsiwad ümber, seda rentnikule tagasi viia; sest n'ad teadsiwad, kui wâga kurb lugu see on, kui inimene mõnikord fogemata palju enam annab, kui ta tahtnud oleks, ning seelabi enesele kahju teeb. N'ad láksiwad tagasi ja palusiwad rentnikuga kõku saada, kes ka kohe tuli ja lahkeste